

STSJ de Castella i Lleó/Valladolid de 26 d'octubre de 2005, recurs 1803/2005

Ús incorrecte del telèfon mòbil posat per l'empresa a disposició del treballador
(accés al text de la sentència)

Un treballador és acomiadat per l'ús per motius particulars del telèfon mòbil posat a la seva disposició per l'empresa. El Tribunal considera improcedent l'acomiadament en base al següent raonament:

- **L'aparell és un instrument propens per a un ús incorrecte o "desviat": les empreses que no vulguin assumir aquest ús desviat ho han de prohibir de forma.**
- L'ús privat del telèfon mòbil pot implicar una transgressió de la bona fe contractual i el conseqüent acomiadament, però **no tota transgressió és transcendent: ha de tenir una "qualitat bastant" perquè sigui lícit i ajustat a dret l'acomiadament.** No tot incompliment ho suposa.
- **L'ús privat no és una bona praxis laboral, com tampoc ho és la utilització de qualsevol instrument de treball facilitat per l'empresa en activitats alienes a aquest treball, excepte que hi hagi autorització. Aquest permís o autorització no es presumeix però, és un valor afegit en un procés judicial que l'empresa no hagi prohibit expressament l'ús privat.**
- Per tal de mesurar la gravetat de l'ús incorrecte d'un instrument de treball, s'han de tenir en compte tres regles o paràmetres:
  - a) la possibilitat de detectar l'ús fraudulent per part de l'empresa, la qual cosa és fàcil en el telèfon mòbil a través de les factures mensuals;**
  - b) el perjudici que causi;**
  - c) la forma en què l'empresa controla aquesta mena de conducta i com reacciona davant d'ella.**

Aquesta sentència conclou amb la improcedència de l'acomiadament perquè malgrat acreditar-se aquest ús privat, el perjudici econòmic havia estat reduït i a més, no es va acreditar que l'empresa hagués prohibit l'ús particular del telèfon de manera expressa.